

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Dommedags Bog

Citation: Dalgas, Ernesto: "Dommedags Bog", i Dalgas, Ernesto: *Dommedags Bog*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 302. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgasdomval-shoot-idm139915687877360/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Dommedags Bog

sande Renhed, som ikke blot ere saaledes i Ordene, men i Tænke-
maaden og Handlemaaden; som ikke ville herske i Verden, men vil-
le lyde Verdens Herskere; som selv søge Forløsningen, men lade an-
dre handle, som de ville, og erkende Frihedens Lov. Dette er min
Faders, Buddhas, Lære.

Da skulle de, der bo i de smaa Hytter, vende deres Blik fra den
ydre Verden og lade det søge i sig selv. Og de skulle indse, at hvad
det gælder om for dem, er at erhverve sig en Sjæl og ikke vedblive
at være tomme. Da skulle de ved ærefrygtfuld Betragtning af Hero-
erne erhverve sig en ydmyg Delagtighed i deres Storhed. Og saale-
des skulle de indordne sig i den sande Verdensorden, det evige Hie-
rarki, idet hver finder sin Plads efter sin Begrænsning.

Men de, som ikke ville skue Virkeligheden, de, som forblive i
Tomheden, de skulle gaa til Grunde i Verdensbranden og blive til
det, hvorfra de ere komne.

Dette sker efter den Lov, som gælder for Selvet. Jeg kan intet gø-
re derimod, thi jeg vil, at Verdensordenens Grundlov skal bestaa.
Den, som hæver sig, bestaar; den, som synker ned, forgaar i Kampen
for det evige Liv.

Alle Selv ere i Tilværelseskampen, alle uden de, som ere indgaae-
de i Nirvana. Ogsaa jeg svømmer i Hvirvlen. Den højeste er den,
som kæmper den højeste Strid, som bærer det største Ansvar og li-
der den dybeste Lidelse. Alle Selv ere bundne i Tilværelseskampen,
som føres paa den blodige Jord. Mellemtilstandene ere kun Afspej-
linger af Jordlivet.

Naar denne Kalpas Univers styrter sammen, naar Solen opsluger
sine Døtte i sit glødende Favntag, og de livsbærende Kloder atter
gaa til Grunde i vanvittig Vellyst i Evighedens Ild, da skal mit Arbej-
de have beredt en ny Himmels og en ny Jord.

De tindrende Stjerners Drøm vil jeg gøre til Virkelighed. En ny
Sol vil jeg finde iblandt dem, og nye Planeter skulle kredse om
den. Et nyt Univers vil jeg bygge, imedens det gamle bestaar, for at
berede Eder Sted.

Saaledes skulle vi i Evighed fare fra Bodssted til Bodssted i Him-
lenes Dybder. Med mig skulle Herrerne fare, og de, som hæve sig
ved deres Hjælp, Kvinderne og Tjenerne. Og jeg vil anvise enhver
sit Hjemsted efter hans Natur.